

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr som medspørger.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det, der er det interessante i den her sag, er jo i virkeligheden, hvad det overhovedet er, ministeren mener. Når ministeren selv står inde for det citat, som han henviste til i spørgsmålet, nemlig at borgerne selv skal tage større ansvar, må det jo betyde et eller andet. Det kunne være interessant at vide, hvad ministeren egentlig mener med det.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Selvfølgelig betyder det da et eller andet. Det kan godt være, at oppositionens tid er til det, min tid er ikke helt til det. Jeg er i øjeblikket levende interesseret i at prøve på at rette op på nogle systemfejl, sådan at danske kræftpatienter kan få behandling til tiden. Så er det selvfølgelig meget interessant at deltage i en eller anden spændstig intellektuel øvelse hernede, det har bare ikke rigtig noget at gøre med virkeligheden uden for vinduerne.

Der bliver spurgt til, om regeringen ønsker at sende den offentlige sektor på slankekur. Nej, det ønsker regeringen ikke. Regeringen ønsker at sætte rammerne for en debat, der handler om, hvordan vi får skabt bedre velfærd ved at bruge flere ressourcer, men altså også ved at erkende, at vi oven i flere ressourcer er nødt til at tænke nyt og anderledes, fordi der er 200.000 offentligt ansatte på vej på pension, uden at der er sikkerhed for, at der er lige så mange, der vil ind på arbejdsmarkedet.

Til den diskussion hører også f.eks. med hensyn til nogle kronikere at diskutere, hvordan man kan understøtte dem i at være med til at tage et positivt medansvar for deres egen situation.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes faktisk, at den her diskussion hænger meget nøje sammen med de problemer, regeringen har haft med kræftbehandling, som jo netop illustrerer det der med, at regeringen siger et og gør noget andet. Derfor er det rart at vide, om vi har udsigt til reelle kvalitetsforbedringer, eller om det bliver, som det plejer at være med den her regering, nemlig at man siger et, og i virkeligheden så bliver kvaliteten ringere.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Der var ikke noget spørgsmål. Der var en falsk præmis, nemlig at regeringen gør noget, der er modsat det, den siger. Det er jo ikke noget spørgsmål, det er bare en falsk påstand.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det er nemt at komme udenom på den måde. Det skulle helst være en god debat om, hvad vi skal med vores samfund i fremtiden og ikke en eller anden retorisk øvelse, som jeg synes, indenrigsministeren forsøger at reducere det her til nu. Det er ikke en retoriktime, men et forsøg på at få et folkestyre til at fungere.

Jeg skal spørge ministeren, om der i forbindelse med kvalitetsreformen kommer flere penge til den offentlige sektor, for man kan vel i hvert fald konstatere, hvis jeg har forstået debatten korrekt, at de i Norge og Sverige har brugt flere penge på bl.a. kræftbehandling, og det betyder også, at kræftpatienter der har væsentlig bedre vilkår end i Danmark.

Det er jo netop derfor, at vi i Enhedslisten mener, at det hænger tæt sammen, når man taler om, hvilken størrelse den offentlige sektor skal have i forhold til den private i fremtiden, og så, hvad der foregår lige ude foran vinduet den dag i dag.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Ja, der kommer flere penge.

Kl. 15.15

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det er da interessant nyt. Så kunne jeg godt tænke mig at vide med hensyn til de citater, som fru Line Barfod havde oppe: I hvilket omfang skal den offentlige sektor stige sammenlignet med den private sektor, altså i hvilket omfang bevæger de to størrelser sig ens?

En af årsagerne til, at vi bekymrer os en anelse om det her, er, at det er blevet meldt ud, at der ikke kommer flere penge i forbindelse med kvalitetsreformen, så det er jo noget nyt, hvis der gør det, og så fordi både beskæftigelsesministeren og indenrigsministeren, som må siges at være relativt indflydelsesrige i den her regering, har fremsat ytringer, der går på, at den offentlige sektor skal have en mindre andel af det samlede samfund, end den har i dag. Det er jo sådan set interessant for borgerne og for os andre at vide, om det er det, man pejer frem imod.